

யானை மொழி - கள ஆய்வு

சு. மகேஷ்பாண்டி, இரா. விஜயபிரியா,

(முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்கள்(தமிழ்),
அய்யநாடார் ஜானகிஅம்மாள் கல்லூரி(தன்னாட்சி),
சிவகாசி - 626124, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மொழி மிகச்சிறந்த தகவல் தொடர்புக்கருவி ஆகும். புலன்களால் உணரப்படும் குறியீடுகள் மொழியாகப் பரிணமிக்கின்றன. ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரை உள்ள உயிரினத் தொகுதிகள் அனைத்தும் மொழிவழித் தகவல் பரிமாற்றம் கொள்கின்றன. காட்டில் வாழும் யானை அளப்பரியதாகவும் வியப்பின் பேருருவாகவும் உள்ளது. யானையிடம் பாகன் கட்டளை மொழிகளைப் பிறப்பித்து ஆளுமை புரிகிறான். யானைக்கும் யானைப்பாகனுக்குமே புலப்படுகின்ற குறியீட்டுச் சொற்களே யானை மொழியின் அடிநிலையாக அமைகின்றன. திருவில்லிப்புத்தூர் - ஆண்டாள் கோயில், திருநெல்வேலி - நெல்லையப்பர் கோயில், திருப்பரங்குன்றம் - முருகன் கோயில், மதுரை - மீனாட்சியம்மன் கோயில் ஆகிய தலங்களில் உள்ள யானைப்பாகர்களிடம் மேற்கொண்ட கள ஆய்வினை மையமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை விரிகின்றது.

யானைப்பாகன்

யானை மற்றும் குதிரையைப் பராமரிக்கும் சேவகனைத் தமிழில் 'பாகன்' என்றழைப்பர். மலையாளத்தில் மாவுத்து, மாவுத்தர், யானைப்பாப்பான் என்று கூறுவர். யானைப்பாகனுடன் உதவியாளராகவும் யானைப்பாகனுக்குரிய பயிற்சியை மேற்கொள்பவராகவும் உடனிருப்பவர் 'காவடி' என்று சுட்டப்படுகிறார். யானைப் பாகர்கள் உடல்மொழியினையும் குறிப்பு மொழியினையும் தமிழ், மலையாளம், வடமொழி, ஹிந்தி, உருது என்று விரவிய பன்மொழிகளையும் பேசி யானைகளைப் பழக்கி வருகின்றனர்.

யானைகளின் மொழி - விளக்கம்

யானைகளுக்கு இயல்பாகவே பார்வைத்திறன் குறைவு. தொடுதல், ஒலி எழுப்பதல், மோப்பம் பிடித்தல் போன்ற புலன் உணர்வுகளால் யானைகள் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன. 'யானைகளின் மொழியினை 'இரகசிய மொழி' (Tummy rumbles) (இணையம்; Interesting facts – blogger> Wednesday> 9-6-2014) என இணையத்தகவல் குறிப்பிடுகின்றது. 'யானை தங்கள் இனத்திற்குள்ளே 'இன்பெராசோனிக்' (Infrasonic) என்ற சமிக்கை வழி தகவலை மொழிகின்றது. இத்தகைய சமிக்கை அதிர்வெண் ஒலி மனிதரின் செவிப்புலனுக்கு எட்டாத வகையில் நுண்ணொலி உடையது' (தி இந்து நாளிதழ், 13-06-2017) என்ற நாளிதழ் செய்தி யானைகளின் நுண்ணொலி மொழியை அறியத்துணை நிற்கின்றது.

இலக்கியத்தில் யானை மொழி

சங்க இலக்கியத்தில் அதிகமான பாக்களில் பதிவுபெற்ற விலங்கு யானை ஆகும். முல்லைப்பாட்டில் வடமொழியால் யானையைப் பயிற்றுவிக்கும் பழக்கம் மொழியப்பட்டுள்ளது. இதனை,

'கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்

கல்லா இளைஞர் கவளங் கைப்பக் '

(முல்லைப்பாட்டு, அடிகள், 35,36)

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. யானை மொழியான அவ்வடமொழி அன்றிப் பிற யாதும் கற்றறியா இளைஞர் யானையிடம் கவளத்தை உண்ணும்படி வடமொழியாற் பலமுறை அதட்டியும் தோட்டியாற் குத்தியும் கட்டளையிட்டனர்.. இவ்வாறு வடமொழிப்புலம் சார்ந்த ஆரியர்களான யானைப்பாகர்கள் புலன்வழியாகவும் மொழி வாயிலாகவும் யானையைப் பழக்குவித்தனர் என்பதை முல்லைப்பாட்டு பறைசாற்றுகின்றது.

'விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர்'

(மலைபடுகடாம், அடி 327)

என்ற பாடலடி கலப்பு மொழியால் (தமிழ், வடமொழி) யானையைப் பழக்கிய நிலையைச் சுட்டுகின்றது. யானைப் பாகர்கள் வடமொழியான அப்புது, ஆது, ஐ ஆகிய குறிப்பு மொழிகளைப் பயன்படுத்தி யானையைப் பயிற்றுவித்தனர் என்பதை,

‘அங்கையந் தலத்தினால் அப்புது ஆது ஐ எனக்

.....

தங்கிய பயிர்த்தொழிறடக்கையாற் செய்ததே’ (சீவகசிந்தாமணி, 7)

இப்பாடல் சுட்டுகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில், “அப்புது, ஆது, ஐ என்ற சொற்கள் வடமொழி போல் தோன்றவில்லை. கன்னட மொழிபோல் தோற்றுகின்றது” (பி.எல்.சாமி, விலங்கின விளக்கம், பக்கம், 364) என்று பதிவுசெய்துள்ளார்.

யானையைப் பழக்குதல்

காட்டில் வாழும் யானையைப் பிடித்து மனிதன் தன் தேவைகளுக்காகப் பழக்கப்படுத்துகிறான். இச்செயலை ‘இந்தோலாஜி’ (தினமலர் நாளிதழ், 06-09-2017) என்கிறார்கள். யானையைப் பழக்குவது கடினமான செயல்முறை ஆகும். யானையைப் பழக்குதலை ‘வணக்குதல்’ என்று சீவக சிந்தாமணி குறிப்பிடுகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் போர்த்தொழிலுக்கெனப் பழக்கப்படுத்தப்பட்ட யானை, ‘வினை நவின்ற யானை’ எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவில் யானையின் பெருக்கம் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது. இப்பகுதி தமிழ்நாடு, கேரளாவின் எல்லைப்பகுதியாக விளங்குகின்றது. இவ்விடங்களில் பிடிபடும் யானைகளுக்குப் பாகர்கள் தமிழ், மலையாள மொழியினைப் பழக்கப்படுத்துகின்றனர். யானைகளுக்குச் சமிக்ஞைகள் செய்தும் மொழிவழி கட்டளைகளை இட்டும் பழக்குகின்றனர்.

உடல்மொழியும் கட்டளை மொழியும்

யானைகளைப் பொதுவாக அதன் குட்டியிலிருந்தே பழக்குகின்றனர். பெண்யானைகள் மிகுந்த நுண்ணுணர்வுத் திறனும் கூரிய அறிவும் உடையன என்பதால் பெண்யானைகள் விரைவில் பாகனுக்குக் கட்டுப்படுகின்றன. ஆண் யானைகளை ஏறத்தாழ ஐந்து வயதிற்கு மேல் பழக்கப்படுத்தத் தொடங்குகின்றனர். யானைக்கு 110 வரம் இடங்கள் உள்ளன. அவ்விடங்களில் அழுத்தும் போது யானை புலன்வழித் தகவலைப் பெறுகின்றது. யானையைப் பயிற்றுவிக்கும் பொழுது ஒவ்வொரு மொழிசார்ந்த பாகரும் தத்தம் மொழிகளில் கட்டளை மொழிகளைப் பிறப்பித்து யானையைப் பழக்குகின்றனர் என்பதைக் களஆய்வில் காணமுடிகின்றது. தமிழில் ‘நில், முன்னே போ, பின்னே போ, திரும்பு, முட்டி போடு, இதைத்தாக்கு’ ஆகிய ஒருமையிலான கட்டளைச் சொற்களைக் கனத்த குரலில் உரைத்து யானைகளைப் பழக்குகின்றனர். நிற்குகொண்டிருக்கும் யானையை நடக்கச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் யானையின் முன்பு கைகளை நீட்டிக் காட்ட வேண்டும். நடந்தும் காண்பிக்க வேண்டும். யானையை வலப்பக்கம் நடக்க வைக்க வேண்டும் என்றால் ‘வலத்தானே’ என்றும், இடப்பக்கம் நடக்க வைக்க முனைந்தால் ‘இடத்தானே’ என்றும் கூற வேண்டும். அவ்வாறு கூறிக்கொண்டே யானையை எப்பக்கம் நடக்க வைக்க வேண்டுமோ அப்பக்கத்தினை நோக்கி யானையின் கால்பகுதியில் அங்குசத்தைக் கொண்டு லேசாகத் தட்ட வேண்டும். இவ்வாறு உடல்மொழி யாலும் கட்டளை மொழியாலும் யானைகளைப் பழக்குகின்றனர்.

யானைப் பாகனின் அன்பு மொழி

யானையைப் பயிற்றுவிப்பதற்கென்று தனிமொழி எதுவுமில்லை. பிடிபட்ட யானையிடம் “கவலை கொள்ளாதே, உனக்கு நான் இருக்கின்றேன்” என்று பரிவுடன் பேசி யானையைப் பாகர்கள் தன்னுடன் பழக்கப்படுத்தும் செயலினை திருவில்லிப்புத்தூர் - ஆண்டாள் கோயில் யானைப் பாகரான வினில்குமார் குறிப்பிடுகிறார். இதனையே அசாம் மாநிலத்தைச் சார்ந்த யானைப் பயிற்சியாளரான ‘பர்பாடி பர்வா’ என்ற பெண் (தினமலர் நாளிதழ், 29-5-2015) நேர்காணலில் சுட்டியுள்ளார். சிறுபாலகனைக் கூட பாகனாக ஏற்றுக்கொண்டு யானை கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் பண்பு கொண்டது என்பதை,

“ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்

நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல”

(புறநானூறு, 94)

என்ற அடிகள் வழி அறியமுடிகின்றது. யானை பலமிக்கது எனினும் அதனுடைய பலம் அதற்கே தெரியாதவாறு பாகர்கள் யானையைத் தன் கட்டுக்குள் வைத்து மேலாண்மை புரிகின்றனர்.

யானை பயிற்றுவிப்பு மொழி

யானைக்கு இடப்படும் ஏவல்மொழி

கட்டளை மொழிகள் (தமிழ்)	திருவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் கோயில் பாகர்:பா.வினில்குமார் யானை:ஜெயமாலயதா மொழி: மலையாளம்)	திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயில் பாகர்:அ.ராம்தாஸ் யானை: காந்திமதி மொழி:மலையாளம்	திருப்பரங்குன்றம் முருகன் கோயில் பாகர்:சி.கனகசுந்தரம் யானை:தெய்வயானை மொழி: தமிழ், இந்தி	மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் பாகர்:ரா.போஸ்ராஜன் யானை: பார்வதி மொழி: உருது
இடப்பக்கம்; போ	இடத்தேனை	இடத்தொட்டுப் போ ஆன	இட நட யான	இடப்போ ஆன
வலப்பக்கம் போ	வலத்தேனை	வலத்தொட்டுப் போ ஆன	வல நட யான	வலப்போ ஆன
முன்னே போ	முன்னேஹறிப்போ	முன்னே செல்லாவோ ஆன	தித்தி யான	சாம்பே ஹாவ் ஹத்தி
பின்னே போ	திட்றி	திரியப்போ ஆன	தேட்ச் யானே	பிட்ஜே ஜாவோ ஹத்தி
அங்கே நில்	நில் அவிட	அவிட இருக்கி ஆன	அவிட இரு	உதர்கடோ
நட	நட யான	நட யானே	நட யானே	ஜலோ ஹத்தி
நேரே நில்	நேரே யான	நேரே இரு ஆன	நேரிருக்கான	சீத்தேகடோ ஹத்தி
காலைத்தூக்கு	பொக்குன	காலைத் தூக்கானே	காலெடுக்கான	பைரோன், உட்டாவோ ஹத்தி
காலை மடக்கு	மடக்கானே	நடைய ஒடிச்சி	மடக்கான	உக்கான ஹாவ் மொதட்
எழு யானை	எழி யானே	எழுப்பு ஆன	உட்ரே	உட் ஹத்தி
கையைத்தூக்கு	பீறியானே	பீறியானே	வீரியக்கான	ஆசிர்வாத் ஹத்தா
குளி யானை	நீரொழி யானே	நீராடு ஆன	எடுத்தொழி யானே	பாணி பிச்சோ ஆன
பொருளை எடு	கூட்டி எடுன	கூப்புத்தாங்கானு	எடானே கை	அவிட ஆன
எதையும் தொடாதே	அவிட வையன	கையக் கட்டான	கை மடக்கானே	சீனக்கோ ஹத்தி
படு	கிடந்தானே	ஒடுங்கான	கிடானே	பெயட்டு ஹத்தி
அமைதியாய் இரு	மெண்டாதிருக்கி யானே	மரியாதிருக்கி ஆன	ஒழுங்கான	அஞ்சான் பெயட் ஹத்தி

நிறைவுரை

சங்கஇலக்கியக் காலகட்டத்தில் யானையின் மொழியாக தமிழ், வடமொழி, தமிழும் வடமொழியும் விரவிய மொழி ஆகியவை இருந்துள்ளன. சீவக சிந்தாமணி யானைப்பாகர்களின் குறிப்பு மொழியினைப் பதிவுசெய்துள்ளது. பழஞ்சமுதாயத்தில் தமிழும் வடமொழியும் யானையின் பயிற்றுமொழியாக இருந்த நிலை மாறி இன்றைய காலகட்டத்தில் மலையாளம், தமிழ், ஹிந்தி, உருது ஆகிய மொழிகள் யானையின் பயிற்று மொழியாக அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இருப்பினும் தமிழகத்தில் மலையாள மொழியே யானை மொழியில் முதலிடம் பெறுகிறது. தென்னிந்திய யானைகள் கேரள வனப்பகுதியிலிருந்து கொணரப்பட்டுப் பிற இடங்களுக்குச் செல்வதே காரணம் ஆகும். கட்டளை மொழியே பெருமளவில் யானை மொழியாக அமைகின்றது. எனினும், யானையைப் பழக்கவென்று தனிமொழி எதுவுமில்லை. பாகர்களின் அன்பு மொழிக்கு மட்டுமே யானைகள் கட்டுப்படும். பிற மனிதர்கள் யானைகளுக்குக் கட்டளைமொழி பிறப்பித்தால் யானைகள் அவற்றிற்குக் கட்டுப்படாது என்பதும் களஆய்வு உண்மையாகும். தமிழக அரசு யானைகளுக்கு ஆண்டுதோறும் புத்துணர்வுப் பயிற்சி முகாம் நடத்தி வருகிறது. இது யானைகளின் மன மற்றும் உடல்நலத்தைப் பாதுகாக்கின்றது.